

СПРАВКА

за отразяване на предложенията, получени в рамките на обществените консултации по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, публикуван за обществено обсъждане на 26.01.2024г.

№	Участник в общественото обсъждане	Предложение	Приема се/ Не се приема	Мотиви
1.	СБАЛХЗ, вх. 33-25-6/07.02.2024г.	С настоящото становище изразяваме цялостна подкрепа на предвижданите изменения и допълнения в Наредба № 1 от 22 януари 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (Наредба № 1 от 2015 г.). С предвижданите изменения и допълнения ще се въведе еднозначно и категорично тълкуване относно правата на специалистите по Клинична хематология, придобили специалността при действие на предходни правни регламентации (Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри обн. ДВ, бр. 7 от 1974 г., отм. ДВ, бр. 50 от 1994 г.). Раздел II на Наредба № 8 от 23.03.2009 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична хематология” издадена от министъра на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 25 от 3.04.2009 г., посл. изм. ДВ. бр. 63 от 30 Юли 2021 г.) дава характеристика на специалността „Клинична хематология”: „Клиничната хематология е самостоятелна и ясно определена медицинска специалност в Република България. Клиничната хематология е специалност с интердисциплинарен характер, тясно свързана и взаимодействаща с всички останали медицински специалности, но със специфична методология и	Приема се за сведение	

	терапевтична дейност. Клиничната хематология е медицинска специалност и научна дисциплина, която изучава кръвта и кръвотворните органи в норма и патология... В действащия режим, в § 4 на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването е посочено, че лицата, придобили специалност, чието наименование е променено в номенклатурата на специалностите по чл. 1, ал. 2, се ползват с правата на специалист по специалност съответно посочена в приложение 2. Специалността Клинична хематология не е със сменено наименование и не изчезва от номенклатурата на специалностите, утвърдени с Наредба № 1 от 22 януари 2015 г., а продължава да фигурира като самостоятелна специалност. В този смисъл, правата на лицата, придобили специалност Клинична хематология са с непроменен статут при действието на описаните наредби. В същото време, в т. 43 на описаното приложение 2 към чл. 1, ал. 2 е упоменато, че лица със специалност Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести се ползват с правата на специалист по Детска клинична хематология и онкология. Сочената разпоредба дава право на лица с придобита специалност Клинична хематология и Детски болести да се ползват с правата на лекари със специалност Детска клинична хематология и онкология, без да съдържа изрични ограничения относно специалистите Клинична хематология да се ползват само с правата на лекари със специалност Детска клинична хематология и онкология. В практиката обаче има нееднозначно тълкуване относно правата на специалистите		
--	---	--	--

	по Клинична хематология, придобита хронологично след Детски болести. Настоящото изменение внася допълнителна яснота в правната уредба и еднозначно установява правата на лекарите, придобили специалност Клинична хематология след призната специалност Детски болести, да се ползват с правата си на специалисти и по Клинична хематология и по Детска клинична хематология и онкология. Още повече, че по данни на отдел „Следдипломно обучение“ при Медицински факултет на МУ - София, съдържанието на учебния план-програма, който е бил в сила и през периода на действие на отменената Наредба от 1974 г. за придобиване на специалност по Клинична хематология е с универсална насоченост и никога не е съдържал специализация само за лечението на деца. Настоящите изменения в Наредба № 1 от 2015 г. предвиждат в т. 43 на приложение 2 към чл. 1, ал. 2 да бъде упоменато, че лица със специалност Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести се ползват с правата на специалист по Детска клинична хематология и онкология и по Клинична хематология, което ще изясни изцяло волята на законодателя и ще създаде необходимите предпоставки за еднозначно тълкуване и прилагане на правната уредба, в интерес както на оптималното функциониране на системата на здравеопазване в страната, така и на лечението на пациентите и възможностите им да се ползват от конституционно закрепеното право им право на качествено и достъпно здравеопазване. С цел яснота предлагам в дясното поле на приложение 2 (където се изписва наименованието на специалността, с		
--	---	--	--

		правата на която се ползват специалистите) двете специалности да бъдат изписани на отделни редове Детска клинична хематология и онкология Клинична хематология. Промените, касаещи воденето на регистри за специализантите от Министерство на здравеопазването, както и тези, свързани с детайлизиране на уредбата относно признаване на части от обучението и определяне на таксите при обучение също подкрепяме като своевременни и целесъобразни. Предвид изложеното, изразяваме подкрепата си за така предложените изменения и допълнения на Наредба № 1 от 22 януари 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването.				
2.	Българско медицинско сдружение по хематология, вх. № 63-00-31/08.02.2024г.	С настоящото искаме да изкажем несъгласието си с предложеното изменение на §16 в Приложение № 2 към § 4 от преходните и заключителните разпоредби, в раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар”, ред № 43 от Проекта за Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн. ДВ. бр. 7 от 2015 г., изм. и доп. бр. 83 от 2015 г., бр. 88 от 2016г., бр. 58 от 2019г., бр.54 от 2020г., бр.79, 81 и 96 от 2021г. и бр. 51 от 2023г.), а именно: <table><tr><td>43. Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести</td><td>Детска клинична хематология и онкология и Клинична хематология</td></tr></table>	43. Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести	Детска клинична хематология и онкология и Клинична хематология	Приема се частично.	В § 16 от проекта ред № 43 се прецизира, като ясно се посочва, че разпоредбата касае специалност Клинична хематология, придобита като <i>профилна</i> специалност след призната основна специалност Детски болести. Такива специалисти са се обучавали единствено по реда на отменената Наредба за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри (Обн. ДВ. бр. 7 от 25.01.1974г., отм. ДВ, бр. 50 от 21.06.1994г.) и към настоящия момент са над 55 години. С писмо, вх. № 94-4962/23.01.2023г. МУ – София посочва, че по реда на отменената Наредба за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри обучението по специалност Клинична хематология е провеждано по единна програма за
43. Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести	Детска клинична хематология и онкология и Клинична хематология					

	Мотивите за мнението са следните: Според Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн. ДВ., бр.7 от 2015 г.). Съгласно Приложение № 1 към чл. 1, ал. 2 от Наредба № 1 специалностите „Клинична хематология” и „Детска клинична хематология и онкология“ са самостоятелни специалности (всяка със срок на обучение 4 години). Видно от т. 43 на т. I от Приложение № 2 на Наредба № 1 наименованието на специалността „Клинична хематология”, придобита след призната специалност „Детски болести”, е променено на „Детска клинична хематология и онкология“ и лекарите придобили специалност „Клинична хематология“ след призната специалност Детски болести”, се ползват с права на специалисти по медицинската специалност „Детска клинична хематология и онкология”. Не би следвало тези специалисти да бъдат приравнявани на специалистите по „Клинична хематология”, която е напълно самостоятелна специалност със срок на обучение 4 години. Още повече - ако допуснем, че наименованието бъде изменено, спрямо предложения текст за изменение на Наредба 1 на „Детска клинична хематология и онкология и Клинична хематология”, това би дало права на лекарите със специалност „Клинична хематология” да работят и като специалисти по Детски болести, без да имат въпросната специалност. Според нас е недопустимо добавянето на „Клинична хематология” към вече определената като отделна специалност „Детска клинична хематология и онкология”, тъй като в §4 от преходните и заключителни разпоредби, лицата, придобили специалност, чието наименование е	интернисти и педиатри. Справка от БЛС показва, че в страната има 13 такива лекари, като 12 от тях са над 60 години. Съответно посочената разпоредба на ред № 43 не се отнася за лекари с Детски болести, които след това са се обучавали за Клинична хематология след 01.01.2007г., т.е. след отпадането на делението на специалностите на основни и профилни (до 01.01.2007г. обучение по профилна специалност е било допустимо само при придобита конкретна основна специалност преди това). Също така няма никакво основание да бъдат извършени аналогични промени в други раздели на детските болести, като Детска нефрология, Детска кардиология и т.н., тъй като отменената нормативна уредба не е регламентирала обучение по профилна специалност Нефрология, Кардиология и т.н. след придобита основна специалност Детски болести. Следва също така да се има предвид, че целта на посочената разпоредба е създаване на по-голяма яснота относно правата на специалистите по Клинична хематология, придобита като профилна специалност след основна специалност Детски болести, по отношение на специалността Клинична хематология. В случай че текстът относно правата на тези специалисти по отношение на специалността Клинична хематология не
--	---	---

	променено в номенклатурата на специалностите по чл. 1, ал. 2 от Наредбата се ползват с правата на специалист по специалност, съответно посочена в Приложение № 2. Сред специалностите, чието наименование е променено в номенклатурата по чл. 1, ал. 2 от Наредба № 1 фигурира „Детска клинична хематология“, която е променена на „Детска клинична хематология и онкология“, като по тази специалност лицата се ползват с права на специалист. Никъде в нормативната уредба не е предвидено специалистите по „Детска клинична хематология“ да се ползват с права на специалист и по другата специалност „Клинична хематология“. Нещо повече – така предложената промяна в наименованието би влязла в пряко противоречие с дефиницията на специалността „Клинична хематология“ определена в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година, относно признаването на професионалните квалификации (стр. 107, 115, 116). Освен горните мотиви – програмите за обучение по двете специалности „Детска клинична хематология и онкология“ и „Клинична хематология“ са напълно различни – в първата, поради особени биологични закономерности на детската възраст, цялостния диагностично-лечебен план е със специфика, изискваща познания по обща педиатрия и специална теоретична и практическа подготовка. Докато по време на специализацията по „Клинична хематология“, лекарите без специалност „Вътрешни болести“ започват специализацията си по Клинична хематология с модули „Вътрешни болести“ през първата 1 година и 7 месеца,	фигурира в Наредба № 1 от 2015г., тези права ще подлежат на извеждане по тълкувателен път, но по този начин няма да е налице яснота за всички заинтересовани лица.
--	--	---

	докато за специалност „Детска клинична хематология и онкология“ това не е предвидено. В Наредба № 6 от 26.03.2021 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Детска клинична хематология и онкология“, тази медицинска специалност е утвърдена като самостоятелна, занимаваща се с болестите на кръвта (доброкачествени и злокачествени) и солидните тумори при децата от 0 до 18 годишна възраст. По изключение, пациенти, започнали лечение на злокачествено заболяване преди навършване на 18 годишна възраст с химиотерапия, според интензивни педиатрични протоколи, също могат да бъдат обект на терапия по стандарта „Детска клинична хематология“ до приключване на лечението. Детската клинична хематология е определена като специалност, тясно свързана и взаимодействаща с всички останали медицински специалности за деца, но със специфична методология и терапевтична дейност. Регламентирани са и изискванията за персонал в клиниката/отделението по „Детска клинична хематология и онкология“. В такава структура работят лекари със специалност по „Детска клинична хематология и онкология“. Така дефинираната специалност „Детска клинична хематология и онкология“ се различава коренно от специалността „Клинична хематология“, дефинирана в Наредба № 8 от 23.03.2009г. за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична хематология“. Там специалността е нормативно определена като самостоятелна и ясно определена медицинска специалност с интердисциплинарен характер, тясно свързана и взаимодействаща с всички останали медицински		
--	--	--	--

		специалности, но със специфична методология и терапевтична дейност. И на последно място – ако бъде приета предложената промяна в наименованието и същността на обсъжданата специалност от „Детска клинична хематология и онкология“ на „Детска клинична хематология и онкология и Клинична хематология“, това би било основание да бъдат извършени аналогични промени в други раздели на детските болести, като Детска нефрология, Детска кардиология, Детска пулмология и т.н., като бъдат приравнени със съответните тесни специалности във Вътрешните болести. На основание на изложеното по-горе, настояваме предложеното изменение на § 16 в Приложение № 2 към § 4 от преходните и заключителните разпоредби, в раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар“, ред № 43 от Проекта за Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, да отпадне.		
3.	доц. Б. Аврамова - Началник на КДКХО, УМБАЛ „Царица Йоанна“ – ИСУЛ, вх. № 33-05- 12/13.02.2024г.	С настоящото становище искаме да изразим пълна подкрепа на предложението за изменение и допълнения в Наредба № 1 от 22 януари 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (Наредба № 1 от 2015 г.). С предвидените изменения и допълнения се въвежда еднозначно и категорично тълкуване на правата на специалистите по Клинична хематология, придобили специалността при действие на предходни правни регламентации (Наредбата за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри обн. ДВ, бр. 7 от 1974 г., отм. ДВ, бр. 50 от 1994 г.).	Приема се за сведение	

		Раздел II на Наредба № 8 от 23.03.2009 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Клинична хематология“ издадена от министъра на здравеопазването (обн., ДВ, бр. 25 от 3.04.2009 г., посл. изм. ДВ. бр. 63 от 30 Юли 2021 г.) дава характеристика на специалността „Клинична хематология“: „Клиничната хематология е самостоятелна и ясно определена медицинска специалност в Република България. Клиничната хематология е специалност с интердисциплинарен характер, тясно свързана и взаимодействаща с всички останали медицински специалности, но със специфична методология и терапевтична дейност. Клиничната хематология е медицинска специалност и научна дисциплина, която изучава кръвта и кръвотворните органи в норма и патология...“. В действащия режим, в § 4 на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването е посочено, че лицата, придобили специалност, чието наименование е променено в номенклатурата на специалностите по чл. 1, ал. 2, се ползват с правата на специалист по специалност съответно посочена в приложение 2. Специалността Клинична хематология не е със сменено наименование и продължава да фигурира като самостоятелна специалност. В този смисъл, правата на лицата, придобили специалност Клинична хематология са с непроменен статут при действието на описаните наредби. В същото време, в т. 43 на описаното приложение 2 към чл. 1, ал. 2 е упоменато, че лица със специалност Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести се ползват с		
--	--	---	--	--

		правата на специалист по Детска клинична хематология и онкология, без да са посочени изрични ограничения относно правата им на специалисти по Клинична хематология. На практика, обаче, има нееднозначно тълкуване за правата на специалистите по Клинична хематология, придобита хронологично след Детски болести. Настоящите изменения в Наредба № 1 от 2015 г. предвиждат в т. 43 на приложение 2 към чл. 1, ал. 2 да бъде упоменато, че лица със специалност Клинична хематология, придобита след призната специалност Детски болести се ползват с правата на специалист по Детска клинична хематология и онкология и по Клинична хематология, което ще създаде необходимите предпоставки за еднозначно тълкуване и прилагане на правната уредба, в интерес както на оптималното функциониране на системата на здравеопазване в страната, така и на лечението на пациентите. Още повече, понастоящем не е необходимо придобиване на специалност Вътрешни болести преди Клинична хематология и съответно Детски болести преди Детска клинична хематология и онкология. По тази причина специалистите по Клинична хематология, независимо от това да ли имат придобита друга специалност преди това или не, имат еднакви права. Предвид изложеното, изразяваме подкрепата си за така предложените изменения и допълнения на Наредба № 1 от 22 януари 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването.		
4.	Медицински университет- Варна	Във връзка с публикуван, от 25.01.2024 г. на сайта на Министерството на здравеопазването за обществено		

	Вх. № 21-00-144/15.02.2024г.	обсъждане, проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22.01.2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването, е представено становището на Медицински университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“-Варна: 1. Откриваме противоречие между изложените мотиви към проекта на наредбата „...детайлната поименна информация относно статута на специализантите не се ползва и не е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването...“ и предлагания текст на чл. 8, ал. 2 „При поискване висшите училища и Военномедицинската академия предоставят в Министерството на здравеопазването информация за регистрираните от тях специализанти, която може да включва:“ и са изброени 10 точки, описващи всички предвидени данни, които се събират от МЗ към настоящия момент (и които са предвидени за електронния регистър, който сега се налага да отпадне). Събирането на досегашната информация при необходимост се явява прикрито събиране на данни, което поставя в неравнопоставено положение всички специализанти. За едни лица МЗ ще има много повече информация, отколкото за други лица, което поражда въпроси за целта на събирането на информацията и тя ще бъде ли споделена с висшето училище и със заинтересованите страни. От друга страна събирането на информация при необходимост ще затрудни цялостната работа на отделите по СДО, които ще трябва да работят по конкретни справки, зададени неясно колко често и в какви обеми, и срокове.	1. Приема се по принцип	1. Уточнява се, че посочената в проекта (и подавана към момента) информация за специализантите се поддържа от висшите училища и ВМА и при поискване се предоставя в Министерството на здравеопазването. Така става напълно ясно, че висшите училища и ВМА няма да са длъжни да поддържат информация, различна от досегашната и съответно предоставянето ѝ в Министерството на здравеопазването не би затруднило работата на отделите по СДО. Възможността, предвидена в проекта, за предоставяне на поддържаната от висшите училища информация в Министерството на здравеопазването при поискване е свързана с контролните функции на Министерството на здравеопазването.
--	-------------------------------------	---	--------------------------------	--

	Предлагаме ритмичност на предоставяната информация, а не работа „при поискване“. В случай че МЗ няма готовност на този етап за въвеждане на електронния регистър, предлагаме текстовете на чл. 8, ал. 1 от предпоследната редакция на наредбата (ДВ, бр.96, 19.11.2021г.) да се върнат или да придобият следния вид: „Чл. 8. (1) В Министерството на здравеопазването се водят списък на специалистите и списък на придобилите специалност в системата на здравеопазването.“ 2. Възразяваме срещу отпадането на дейности от страна на МЗ, чрез които се гарантираше заложеното в чл. 3, ал. 3: „(3) Не може да се провежда едновременно обучение за придобиване на повече от една специалност.“ МЗ не трябва да абдикира от тази контролна дейност. Специалистите не винаги разбират от административен ред и процедури, и може дори несъзнателно да подведат новите база и университет; от друга страна бившата база и ВУЗ няма да са мотивирани и ангажирани или да знаят кого да уведомят; новите база и университет ще са в неведение и без времеви ресурс, и правно основание за действие, така цялата координираща дейност ще се стовари върху специалиста. Нашето мнение е, че при откриване на такъв проблем (едновременно регистриране на една и съща или 2 различни специализации) в по-късен етап, пораженията биха били сериозни за всички страни – висши училища, бази за обучения, специалисти. Предлагаме или да се върнат старите разпоредби или да се определи нов механизъм, като се заложи централизирана проверка чрез Министерство на здравеопазването в началото на регистрирането на специалистите.	2. Не се приема	2. Министерството на здравеопазването не е имало функция да гарантира изискването на чл. 3, ал. 3 на наредбата. Посоченото не е част от контролната дейност на Министерството на здравеопазването. Във връзка с изискването на чл. 3, ал. 3 на наредбата висшите училища биха могли да изискват от специалиста (преди регистрирането му) декларация, че не провежда обучение за придобиване на друга специалност или за придобиване на същата специалност в друго висше училище.
--	--	-----------------	---

	3. Предлагаме да се преосмисли цялостно идеята за отпадане вписването на номера, предоставен от МЗ, в свидетелствата за призната специалност. Тази на пръв поглед техническа дейност е дългогодишна държавна политика, изпълнявана от различни министерства, чрез която държавата легитимира съответния документ, въпреки че не е натоварена с неговото изготвяне. „Свидетелство за призната специалност“ се издава от висшето училище на лицата, които са положили успешно държавния изпит за специалност. Този вид документ започва регламентирано и последователно да се издава на основание чл. 36 от Наредба № 47/1995г. за следдипломно обучение на специалистите с висше образование в системата на здравеопазването, чл. 36 от Наредба № 31/2001г. за следдипломно обучение в системата на здравеопазването, чл. 35 от Наредба № 34/2006г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването и чл. 37 от Наредба № 1/2015г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването. От същата първоначална Наредба № 47/1995г., чл. 4, ал. 4 (чл. 6, ал. 4 от Наредба № 31/2001г., чл. 6, ал. 5 от Наредба № 34/2006г. и чл. 8, ал. 6 от Наредба № 1/2015г. /ДВ, бр.96 от 2021г./) е регламентирано, че МЗ изпраща на висшето училище поредния номер в регистъра на придобилите специалност за вписване в свидетелството за призната специалност. Видно е, че държавата посредством МЗ, признава придобитите права на специалист, чрез легитимирането на документа „Свидетелство за призната специалност“, когато последния съдържа съответния номер, посочен от МЗ.	3. Не се приема	3. Даваните до момента регистрационни номера за вписване в свидетелствата за призната специалност са предоставяни от Министерството на здравеопазването единствено въз основа на подаваната от висшите училища и ВМА информация. В тази връзка не би могло да се твърди, че този номер легитимира документа „Свидетелство за призната специалност“.
--	---	------------------------	--

		Това е аналогично с издаваните дипломи за висше образование. Съгласно чл. 7, ал. 3 от Закона за висшето образование дипломите се признават от държавата, когато обучението е проведено в съответствие със закона и с държавните изисквания. Съгласно чл. 4, ал. 5 от Наредбата за държавните изисквания към съдържанието на основните документи, издавани от висшите училища, холограмни стикери се предоставяха на висшето училище от Министерството на образованието и науката, ако обучението е проведено в съответствие със Закона за висшето образование (ЗВО) и държавните изисквания. Към настоящата редакция на същата наредба, холограмните стикери са заменени от електронен номер на диплома, генериран автоматично от регистъра по чл. 10, ал. 2, т. 3, буква "в" от ЗВО поддържан от Националния център за информация и документация към МОН. И тук е видно, че държавата посредством МОН, признава придобитата професионална квалификация, чрез легитимирането на документа „Диплома за висше образование“, когато последния съдържа съответния номер, посочен от МОН. Позицията ни като висше училище е, че въпреки прецизното изпълнение от наша страна на всички нормативни изисквания по провеждане и документиране на следдипломното обучение за придобиване на специалност, издаденият финален документ – Свидетелство за призната специалност, може да се окаже нелегитимен поради липсата на верифициращия номер (особено при промяна в законовата уредба), и университета да търпи негативи от оспорване на издадени вече документи.		
5.	Проф. Костадин Ангелов – председател	Приложено Ви изпращам по компетентност становище с рег. № КЗ-49-428-00-7, постъпило в Комисията по	Приема се за сведение	Приложеното становище е включено под № 2 в настоящата справка.

	на Комисията по здравеопазване, Народно събрание, вх. № 02-01-64/28.02.2024г.	здравеопазване на 12 февруари 2024 г., от проф. д-р Илина Мичева, председател на управителния съвет на „Българско медицинско сдружение по хематология”, относно проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2015 г. за придобиване на специалност в системата на здравеопазването (обн. ДВ. бр. 7 от 2015 г., изм. и доп. бр. 83 от 2015 г., бр. 88 от 2016 г., бр. 58 от 2019 г., бр. 54 от 2020 г., бр. 79, 81 и 96 от 2021 г. и бр. 51 от 2023 г.). Моля да съобразите предложените промени в проекта на визираната Наредба с мотивираното становище на „Българското медицинско сдружение по хематология”, във връзка с изменение на § 16 в Приложение № 2 към § 4 от преходните и заключителни разпоредби, в раздел I „Специалности за лица с професионална квалификация „лекар“, ред № 43.		
6.	Портал за обществени консултации Публикувано на 21.02.2024г.	Като част от обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването може ли специално внимание да обърнете на работното облекло и възможности за пране и съхраняване на работното облекло. По улиците и в градския транспорт се виждат обучаващи се, пременени в медицинско работно облекло. Моля специално внимание да обърнете на хигиената на работното място и да разпишете адекватни правила, които да се изучават по време на обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването	Липсва предложение	Работното облекло, прането и съхраняването му и хигиената на работното място не е част от обучението за придобиване на специалност в системата на здравеопазването и не са предмет на Наредба № 1 от 2015г.
7.	Портал за обществени консултации Становище от Ваня Добрева Асоциация „Хипофиза“	Предлагаме промяна на чл. 47а от Наредбата. Към текста след хуманитарен статут да се добави и текста “временна закрила”. Мотиви - да се даде достъп до специализация, финансирана от държавата и на лица - лекари бежанци от Украйна, които са с такъв статут.	Не се приема	Краткият срок на временната закрила не позволява да се добавят и тези лица към разпоредбата на чл. 47а от наредбата. Обучението за придобиване на специалност на лекарите е в рамките на 4 или 5 години и в редки случаи 3 години, т.е. това е дългосрочен

	Публикувано на 23.02.2024г. Acromegaly@abv.bg	През курсовете по български език, които организираме са преминали 520 медицински специалисти от Украйна. Това са хора, които биха искали да упражняват професията си в България. Правата на пациентите от Украйна са нарушени заради езиковата бариера, която налага осъществяването на диагностични и лечебни дейности без разбиране на езика. Има недостиг на специалисти - лични лекари, педиатри и други. Този недостиг е както за бежанците, така и за българите. Отделно от това в условия на отворен пазар на труда в рамките на Европа и липса на изгледи да се превърнем в икономическия тигър на Балканите следва да отворим бариерата за влизането на специалисти от други държави, за да има кой да ни лекува в бъдеще. Такава е тенденцията в цяла Европа - в Дания вече медицинските сестри могат да работят без да владеят местния език. В Полша по ускорена процедура работят 4200 бежанци, а в България процедурата са приключили само трима. България е единствената страна в ЕС, която не приложи препоръките на Европейската комисия за бързо признаване на квалификацията на лица с ключови професии - учители и лекари - COMMISSION RECOMMENDATION (EU) 2022/554 of 5 April 2022 on the recognition of qualifications for people fleeing Russia's invasion of Ukraine. През обществено обсъждане преминаха промени в Закона за убежищата и бежанците, които следва да влязат в парламента. С промените се спазват препоръките на ЕК да се даде устойчивост на пребиваването на лицата от Украйна - да могат тези, които са с временна закрила да кандидатстват и получат международна закрила. Така започналите специализация със статут на временна закрила	процес. В по-общ план може да се посочи, че при професиите лекар, лекар по дентална медицина и магистър-фармацевт в България традиционно се наблюдават положителни тенденции – общият им брой се запазва или се повишава, повишава се броят и относителният дял на младите специалисти до 30г., а осигуреността със съответния вид кадри надвишава или е около средната за държавите-членки на ЕС. Основен проблем при лекарите и останалите медицински специалисти е тяхното неравномерно териториално разпределение в страната. Относно правата на специалистите, придобили профилна специалност Клинична хематология след основна специалност Детски болести следва да се има предвид, че такива специалисти са се обучавали единствено по реда на отменената Наредба за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри (Обн. ДВ. бр. 7 от 25.01.1974г., отм. ДВ, бр. 50 от 21.06.1994г.) и към настоящия момент са над 55 години. Медицински университет – София посочва, че по реда на отменената Наредба за следдипломна квалификация на висшите медицински кадри обучението по специалност Клинична хематология е провеждано по единна програма за интернисти и педиатри. Справка от БЛС показва, че в страната има 13 такива лекари,
--	---	--	---

	ще могат да я продължат и след като придобият хуманитарен статут. До момента в българското законодателство не е променена нито една запетайка, която да улесни този достъп на тази голяма група от хора, които се намират на територията ни в момента. Тяхната интеграция е изцяло резултат на доброволен труд и дарителски кампании. Затова пък виждаме как с проект на промяна на този нормативен акт се предлага нещо, което противоречи на българското законодателство, както и на европейската практика - да се приравни педиатрична специалност, която да даде възможност тези лекари да работят и с възрастни. Предложението е “Клинична хематология придобита след специалност Педиатрия да бъде приравнена на Клинична хематология за възрастни пациенти”. Може да предполагаме че поправката се предлага заради един-единствен специалист - бивш депутат. Лекарите със специализация по педиатрична специалност в България нямат право да работят със възрастни. Буди много въпроси и как това лице до момента е било консултант, както главен изследовател в множество клинични изпитвания за възрастни Оставаме в очакване на нормалност Ваня Добрева	като 12 от тях са над 60 години. Следва също така да се има предвид, че целта на посочената разпоредба е създаване на по-голяма яснота относно правата на специалистите по Клинична хематология, придобита като профилна специалност след основна специалност Детски болести, по отношение на специалността Клинична хематология. В случай че текстът относно правата на тези специалисти по отношение на специалността Клинична хематология не фигурира в Наредба № 1 от 2015г., тези права ще подлежат на извеждане по тълкувателен път, но по този начин няма да е налице яснота за всички заинтересовани лица.
--	--	---

Д-Р БОЙКО ПЕНКОВ
Заместник-министър